

Україна
Донецький окружний адміністративний суд
У Х В А Л А
про залишення позовної заяви без руху

07 грудня 2021 р.

Справа №200/17440/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Суддя Донецького окружного адміністративного суду Логойда Т.В., перевіrivши виконання вимог законодавства при подачі позовної заяви Сікорського Ігора Володимировича до Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області про визнання протиправними дій та зобов'язання вчинити певні дії,

в с т а н о в и л а:

06 грудня 2021 року Сікорський І.В. звернувся до суду з вказаним адміністративним позовом, в якому просив:

- визнати протиправними дії Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування у Донецькій області щодо припинення виплати йому щомісячних грошових сум в разі часткової чи повної втрати працездатності, що компенсує відповідну частину втраченого заробітку, з 01 грудня 2016 року;

- зобов'язати Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування у Донецькій області відновити нарахування та виплатити йому щомісячні грошові суми в разі часткової чи повної втрати працездатності, що компенсує відповідну частину втраченого заробітку, з 01 грудня 2016 року.

Позивач зазначав, що з листопада 2014 року він як отримувач страхових виплат знаходиться на обліку у Слов'янському міському відділенні виконавчої дирекції Фонду соціального страхування в Донецькій області; страхові виплати йому не виплачуються з 01 грудня 2016 року; про існування заборгованості з виплати страхових сум дізнався у листопаді 2021 року; як вбачається з наданої відповіді відповідача суми соціальних виплат, які не виплачені за минулий період, обліковуються в органі, що здійснює соціальні виплати та виплачується на умовах окремого порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України, а так як відповідний порядок на даний час відсутній заборгованість виплатити не має об'єктивної можливості.

Відповідно до частини 4 статті 161 Кодексу адміністративного судочинства України позивач зобов'язаний додати до позовної заяви всі наявні в нього докази, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги (якщо подаються письмові чи електронні докази - позивач може додати до позовної заяви копії відповідних доказів).

Аналогічні положення містяться в частині 2 статті 79 Кодексу адміністративного судочинства України, згідно з якою позивач, особи, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб, повинні подати докази разом із поданням позовної заяви.

В порушення наведених вимог Кодексу позивач не додав до позовної заяви докази, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, на які містяться посилання в позові, а саме: докази того, що позивач як отримувач страхових виплат з листопада 2014 року знаходиться на обліку у Слов'янському міському відділенні виконавчої дирекції Фонду соціального страхування в Донецькій області; страхові виплати позивачу не виплачуються з 01 грудня 2016 року; перед ним наявна заборгованість з виплати страхових виплат; про

існування заборгованості з виплати страхових виплат дізнався у листопаді 2021 року; йому відповідачем надана відповідь про те, що не має об'єктивної можливості виплатити заборгованість.

Щодо строку звернення до суду з позовом

Частиною 2 статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України визначено, що для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Відповідно до частини 6 статті 161 Кодексу у разі пропуску строку звернення до адміністративного суду позивач зобов'язаний додати до позову заяву про поновлення цього строку та докази поважності причин його пропуску.

Строк звернення до суду з позовом позивачем пропущено, що також підтверджується позивачем.

В позові міститься клопотання про поновлення строку звернення до адміністративного суду з позовом, яке позивач обґрунтовує тим, що про існування заборгованості з виплати страхових сум дізнався у листопаді 2021 року. Крім того, постановою Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2020 року № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2», карантин на території України продовжено, а тому позивач був позбавлений можливості раніше звернутися до відповідача за інформацією, щодо існування заборгованості з регресних виплат, оскільки вільне пересування між тимчасово окупованою територією України та підконтрольною українській владі територією, де позивач знаходиться на обліку, як отримувач регресних виплат, є неможливим.

Розглянувши клопотання суд виходить з наступного.

Кодекс адміністративного судочинства України чітко визначає, що строк звернення до суду з позовом обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів (якщо не встановлено інше). Поновлення пропущеного процесуального строку можливо лише в разі наявності поважних причин його пропуску, підтверджених документально (частина 1 статті 121, частина 6 статті 161 Кодексу).

Так, поважними причинами визнаються лише ті обставини, які були чи є об'єктивно непереборними, тобто не залежать від волевиявлення особи, що звернулася з адміністративним позовом, пов'язані з дійсно істотними обставинами, перешкодами чи труднощами, що унеможливили своєчасне звернення до суду. Такі обставини мають бути підтверджені відповідними та належними доказами.

Встановлення строків звернення до суду з позовом законом передбачено з метою дисциплінування позивачів як учасників судового процесу та своєчасного виконання ними передбачених Кодексом адміністративного судочинства України процесуальних дій. Інститут строків в адміністративному процесі сприяє досягненню юридичної визначеності у публічно-правових відносинах, а також стимулює учасників адміністративного процесу добросовісно ставитися до виконання своїх обов'язків.

Процесуальне законодавство пов'язує строк звернення до суду з даним позовом з датою, коли особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Страхові виплати є щомісячним платежем, і їх отримання відбувається щомісячно. Тому про порушення своїх прав припиненням виплати страхових виплат, з чим позивач пов'язував свої позовні вимоги, позивач мав дізнатися, не отримавши такі виплати за відповідний місяць. І саме з такої дати обчислюється строк звернення до суду з позовом.

Аналогічна правова позиція неодноразово висловлювалася Верховним Судом, зокрема в постановках від 17 липня 2018 року в справі №522/7721/17, від 08 серпня 2019 року в справі №813/5002/17, від 08 серпня 2019 року в справі №127/13736/16-а, від 31 березня 2021 року в

справі № 240/12017/19 щодо пенсії, яка також є щомісячним платежем.

Про порушення своїх прав, свобод чи інтересів (про припинення виплати страхових виплат) позивач повинен був дізнатися ще у січні 2017 року – коли йому не було виплачено страхові виплати за грудень 2016 року, а до суду з позовом він звернувся 06 грудня 2021 року, тобто з пропуском шестимісячного строку звернення до суду з позовом, що встановлений статтею 122 Кодексу адміністративного судочинства України.

Доказів того, що позивач не міг дізнатися про існування свого порушеного права, до клопотання не додані.

Досудове вирішення спору в даній категорії справ законодавством не передбачено.

Норми статті 122 Кодексу адміністративного судочинства України не пов'язують початок перебігу строку звернення до адміністративного суду із обізнаністю особи про підстави прийняття суб'єктом владних повноважень певних рішень чи про їх обґрунтування (мотивацію), а тому такі посилання не можуть бути самостійними підставами для поновлення строку звернення до суду з позовом.

Аналогічна правова позиція щодо застосування строків звернення до суду з позовом та інституту поновлення строку звернення до суду з позовом неодноразово викладалася Верховним Судом, зокрема в постановках від 30 жовтня 2018 року в справі №826/6667/16, від 04 лютого 2019 року в справі №826/6158/17, від 07 березня 2018 року в справі № 826/281/16, від 15 лютого 2019 року в справі № 826/20092/16, від 28 березня 2019 року в справі №826/123/17, в ухвалі від 24 квітня 2019 року в справі №1140/3403/18.

Щодо посилання позивача на карантин

Постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 року №211 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» на всій території України запроваджено карантин з 12 березня 2020 року, кінцева дата якого з урахуванням відповідних постанов Кабінету Міністрів України неодноразово змінювалася та продовжувалася, збільшуючи строк дії карантину.

Постановою Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2020 року № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2», встановлено з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (далі - COVID-19), з 19 грудня 2020 р. до 31 грудня 2021 р. на території України карантин, продовживши дію карантину, встановленого постановами Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. № 211 “Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 23, ст. 896, № 30, ст. 1061), від 20 травня 2020 р. № 392 “Про встановлення карантину з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 43, ст. 1394, № 52, ст. 1626) та від 22 липня 2020 р. № 641 “Про встановлення карантину та запровадження посиленних протиепідемічних заходів на території із значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2” (Офіційний вісник України, 2020 р., № 63, ст. 2029).

Отже, на час винесення даної ухвали згідно з останньою постановою Кабінету Міністрів України карантин встановлено до 31 грудня 2021 року.

Відповідно до пункту 3 розділу VI «Прикінцеві положення» Кодексу адміністративного судочинства України під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), суд за заявою учасників справи та осіб, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, інтереси та (або) обов'язки (у разі наявності у них права на вчинення відповідних процесуальних дій, передбачених цим Кодексом), поновлює процесуальні строки, встановлені нормами цього Кодексу, якщо визнає причини їх пропуску поважними і такими,

що зумовлені обмеженнями, впровадженими у зв'язку з карантинном. Суд може поновити відповідний строк як до, так і після його закінчення.

Посилаючись на карантин, позивач не зазначав які саме заходи (обмеження), впроваджені у зв'язку з карантинном, унеможливили своєчасне подання до суду позову, та не надав їм доказів.

З огляду на наведене посилання позивача на карантин є неприйнятними, оскільки самі по собі таке посилання без відповідних обґрунтувань та доказів не може бути правовою підставою для поновлення строку звернення до суду з позовом.

Крім того, карантин введений з 11 березня 2020 року, тоді як страхові виплати припинені з грудня 2016 року, і позивачем не наведено жодних обґрунтувань щодо причин пропуску ним строку звернення до суду з позовом щодо періоду після припинення страхових виплат до введення карантину.

Неприйнятними є і посилання позивача на те, що про існування заборгованості з виплати страхових сум він дізнався у листопаді 2021 року, - оскільки докази наведеним обставинам до клопотання не додані, крім того згідно з поданим позовом предметом спору є припинення страхових виплат, а не відмова в поновленні страхових виплат та виплаті заборгованості за минулий період.

Позовні вимоги які би стосувалися оскарження дій відповідача, що відбулися в межах шестимісячного строку звернення до суду з позовом (відмова в поновленні виплати страхових виплат та виплаті заборгованості по ним по заяві позивача), в даній справі не заявлялися.

Позивачем не наведені обставини, що унеможливили його звернення до суду з позовом у встановлений процесуальний строк. Докази таким обставинам до клопотання не додані.

Отже, клопотання про поновлення строку звернення до адміністративного суду з позовом не свідчить про наявність підстав для визнання причин пропуску строку звернення до адміністративного суду з позовом поважними. Докази поважності причин пропуску строку звернення до адміністративного суду з позовом до клопотання не додані.

З огляду на наведене підстави, вказані у клопотанні про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду з позовом, судом визнані неповажними.

Відповідно до частини 1 статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України суддя, встановивши, що позовну заяву подано без додержання вимог, встановлених статтями 160, 161 цього Кодексу, постановляє ухвалу про залишення позовної заяви без руху, в якій зазначаються недоліки позовної заяви, спосіб і строк їх усунення.

Позивачу до позовної заяви необхідно додати докази, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, на які містяться посилання в позові, а саме: докази того, що позивач як отримувач страхових виплат з листопада 2014 року знаходиться на обліку у Слов'янському міському відділенні виконавчої дирекції Фонду соціального страхування в Донецькій області; страхові виплати позивачу не виплачуються з 01 грудня 2016 року; перед ним наявна заборгованість з виплати страхових виплат; про існування заборгованості з виплати страхових виплат дізнався у листопаді 2021 року; йому відповідачем надана відповідь про те, що не має об'єктивної можливості виплатити заборгованість.

Позивачу потрібно до позовної заяви додати обґрунтовану заяву про поновлення строку звернення до адміністративного суду із зазначенням інших підстав для поновлення такого строку, і додати докази поважності причин пропуску такого строку.

В разі відсутності таких доказів позивач має право змінити позовні вимоги шляхом подання до суду позовної заяви, оскарживши в ній рішення, дії чи бездіяльність суб'єкта владних повноважень, вчинені в межах шестимісячного строку звернення до суду з позовом.

Керуючись частинами 1 та 2 статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України,

у х в а л и л а:

Позовну заяву Сікорського Ігора Володимировича до Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України в Донецькій області про визнання протиправними

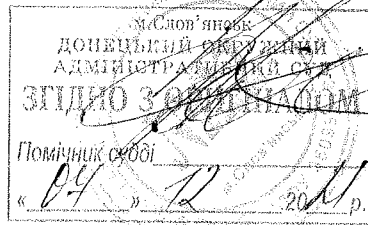

дій та зобов'язання вчинити певні дії залишити без руху, надавши строк для усунення недоліків – протягом десяти днів з дня вручення позивачу даної ухвали.

В разі не усунення недоліків позовної заяви у встановлений судом строк позовна заява буде повернута позивачеві.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання і оскарженню не підлягає.

Суддя

Т.В. Логойда

